

De zot Helsen is zo gek nog niet

Vlaamse cabaretier overtuigt met absurditeiten

THEATER Wim Helsen, *Heden Soup!*, gezien: 18/3, De Griffioen, Amstelveen. Vanavond t/m za 10/4, Kleine Komedie.

Wie graag verbluft wil worden in het theater, moet eens een kaartje kopen voor cabaretier Wim Helsen. De Vlaming maakt een stevige tournee door Nederland en staat vanaf vanavond vijf dagen in de Kleine Komedie. Dat is veel voor een debutant.

Het grote vertrouwen dat de theatergangers in hem stellen, is zeer terecht. Zelden zitten debuutprogramma's zo knap in elkaar als dat van Helsen. Na twaalf ambachten, dertien ongelukken - onder andere als bandwerker, cafébaas, Tupperware-assistent, museumgids en bouwvakker - heeft de 35-jarige Helsen op het podium nu z'n bestemming gevonden.

Het is lastig om *Heden Soup!* te omschrijven, omdat het zo'n overrompend programma is. Binnen een paar minuten - de mensen moeten even wennen aan zijn eigen stijl - speelt Helsen de zaal volkomen plat. Hij is een verhalenverteller, een eigenzinnige praatjesmaker.

Helsen begint heel klein met een paar grappige versjes, maar komt dan al snel uit bij zijn merkwaardige hobby: het uitdelen van soep aan mevrouwen bij bushaltes. In de soep stopt hij gehaktlettertjes. Deze letters vormen, mits in de goede volgorde gelegd, een bood-

schap. Zie hier het bizarre universum van Helsen.

De cabaretier speelt een vreemde snuiter. Beangstigend, zoals idioten dat kunnen zijn. Als hij een meisje op de eerste rij aanspreekt, stelt hij haar gerust met de woorden: "Wees maar niet bang, ik ben het." Soms floepen er vieze ideeën uit zijn mond, die hij daarna meteen weer terugneemt met een 'dat ben ik niet.'

Helsen speelt voortdurend een spelletje met zijn toeschouwers. Hij zet ze op het verkeerde been en probeert ze duidelijk te maken dat ze vooral niet moeten denken dat hij gek is. "Wie denken hier: toch een beetje een raar figuur, die Wim Helsen?" Hij wil zijn zaal doen geloven dat we hem niet serieus nemen. Een pose die goed werkt.

Wat hem zo leuk maakt, zijn z'n verongelijkheid over zaken waar niemand zich druk over maakt en zijn absurde vragen. Waarom noemden Agnetha, Benny, Björn en Frida zich eigenlijk Abba en niet Abbf? En wat moest Jezus toch in godsnaam met mirre? Hadden de koningen niet gewoon een knuffel kunnen meebrengen?

Helsen weet hoe theater werkt en wat hij wil vertellen. Als in de apotheose alle lijntjes slim bij elkaar komen, blijkt de zot zo gek nog niet te zijn. Je laten meeslepen in zijn onlogische logica, is dan maar het beste dat je kunt doen.

MERIJN HENFLING

